

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Davčna novela.

(Spisal dr. Gregorič.)

Še ta mesec bode se v državnem zboru posvetovalo o davčni noveli; stranke so že s svojih različnih stališč izrekle svoje mnenje pro in contra, ali pa, slobodno bi rekel, brez male izjeme contra.

Taka izjava je g. Adolf Obreza, državni poslanec za občine notranjske. Ker ta poslanec Slovence zastopa, bi se utegnili soditi, da Slovenci že ne morejo čakati, da bi ta vladni načrt skoro postava postal; ker g. Obreza to davčno novelo tako hvali, da cigan svoje kljuse ne more bolje hvaliti. Jaz si vendar usojam soditi, da kmetijski stan, če bode ta vladni predlog postava postal, ne bo nič na boljšem, kakor tisti, kateri od cigana kobilo kupi. Postavni načrt, o katerem g. poslanec pravi, da se mora vsak zastopnik kmetijskih občin in kmetškega stanu za njo potezati, da je dalje celo njegova dolžnost, ako mu je poziv njegov častna stvar, zastaviti vse moči, da se ukrene ta postava, mora že take dobrote v sebi imeti, da se lahko zdaleč oslatajo. Če pa g. Obreza sam trdi, da „vlada kani s to postavo v prvej vrsti to doseči, kako bi pomnožila državne dohodke“, da bi se po tem postavnem načrtu „zvišale pristojbine za 0.607% ali 60⁷/₁₀ krajcarjev pri vsakih 100 gold.“, tedaj bi jaz rad poznal tistega, kateri bi mašo plačal s „to dobro majnigo“, da bi ta postavni načrt postava postal.

Ta postavni načrt je prava mešanica, on zadeva kmetijski stan, meščane, trgovce, obrtnike, borzo. Vsak se tedaj naj s svojega stališča brani. Zastopnika kmetškega stanu mora zanimati §. 4 tega postavnega načrta in po tem paragrafu so kmetje mnogo na slabšem nego do sedaj.

Z ozirom na davek sta si država in davkoplačevalec vsekdar v protivju bila in si bodeta, država vleče na višje, davkoplačevalec tišči na nižje. Za postavo, katere svrha je, bremena davkoplačevalca povišati, se kmet nikdar ne bo ogreval, tega tudi g. Obreza ne bo dosegel. Poglejmo pa si postavni načrt natančneje, in poslužujmo se tistih podatkov, katere nam g. Obreza v svojih člankih sam ponuja in prepričali se bomo, da ta vladni načrt, če bo

§. 4. kdaj postava, ne bode za kmetijski stan nikdar olajšava.

Do sedaj se je plačevalo na pristojbinah o prenosu premoženja, ako se je ta prenos zvršil:

v teku	2 let	1%
„	4 „	1 ¹ / ₂ %
„	6 „	2%
„	8 „	2 ¹ / ₂ %
„	10 „	3%
nad	10 „	3 ¹ / ₂ %

Za naprej bode se za vsaki prenos premoženja brez izjeme, ali se je to zgodilo v 24 urah ali v 30 letih 3% pristojbine plačevalo. Nič zgubil, pa tudi ničesar pridobil ne bode tisti, kateri premoženje pridobi vsled menjave, katera se je zvršila v teku nad 8 ali ne nad 10 let.

Dobiček bodo imeli tisti, kateri premoženje pridobijo vsled menjave, v teku nad deset let, ali dobiček bode nezaten samo za 1/2%. Škodo pa trpijo vsi tisti, na katere se je premoženje prepisalo v teku 8 let, in sicer škodo, ne samo za 1/2%, ampak za 1% do 2%, to je pri vsaki stotini za 1 gld. do 2 gld.

Če kdo posestvo kupi za 3000 gld. od nekoga, kateri je je imel 2 leti, je plačal do sedaj 1% in 25% doklade, t. j. desetka . . . 30 gld. — kr. in 25% doklade . . . 7 „ 50 „

vkup torej . . . 37 gld. 50 kr.

Po novi postavi bode pa plačal

3% pristojbine t. j. 90 gld. — kr. in 25% priklade t. j. 22 „ 50 „

vkup torej . . . 112 gld. 50 kr.

torej več 75 gld.

Recimo, prejšnji posestnik je imel posestvo 20 let, tedaj plača prvi kupec po dosedanji postavi 3¹/₂% pristojbine, pri kupnini

3000 gld. t. j. 105 gld. — kr.

in 25% doklade t. j. 26 „ 50 „

vkup torej . . . 131 gld. 50 kr.

Če pa ta kupec posestvo v teku dveh let proda, tedaj novi kupec plača samo 1%

pristojbine t. j. 30 gld. — kr.

in 25% doklade t. j. 7 „ 50 „

vkup torej . . . 37 gld. 50 kr.

oba vkup torej 169 gld.

Po novi postavi pa bode plačal prvi kupec 3% pristojbine, in 25% doklade, vkupe 112 gld. 50 kr., drugi kupec pa ravno tako . . . 112 „ 50 „

oba vkup torej . . . 225 gld. — kr.

Sedaj več za 56 gld.

Po novi postavi bode imel

prvi kupec koristi 19 gld. — kr.

drugi kupec pa škode 75 „ — „

Kje je tu tista očividna korist, za katero bi se kmetijski stan mogel navduševati? (Konec prih.)

Iz obrtniških krogov.

Na svetu je vse minljivo! Na to nas največ spominja toli glasoo pričeto gibanje mej obrtniki. Skoro bi se dalo verjeti, da je slednje res le umetno napravljeno, — ko bi naš socialni položaj obrtnikov, ki je v resnici čim dalje neugodnejši, — ne spominjal, da izimši narodno vprašanje, ga ni vprašanja, ki bi imelo več npravne podlage, nego materialno vprašanje naših obrtnikov. Ko so se nam Slovonom v Avstriji politični faktorji nekoliko približali in se je celo ožja naša domovina začela s političnimi „prijateljstvi“ ponašati, donelo nam je od vseh strani na uho, da je skrajni čas končati politično borbo, ter se poprijeti materialnega oproščenja kmeta in obrtnika, ki sta tudi podlaga vsaki vztrajni narodni politiki. Koliko lepih in prijaznih besed blo je slišati iz ust naših zastopnikov; koliko lepih vad gojili so obrtniki, misleč da zastopajo narod možje, ki bo lo imeli pogum ne le z vlado, marveč tudi nasproti vladi zastopati materialno rešitev svojih volilcev. Skušnja pa nas uči, da čim vztrajniši in genjalnejši so ljudski zastopniki v narodnem oziru, tem popustljiveji in neiznajdljiveji so pri gmotnih vprašanjih.

To nam pa kaže, da je človek vendar še vedno bolj vztrajen pri idealnih vprašanjih, ki ga navdušujejo, nego pa v borbi za materialni prospeh, ki ne donaja politične slave in priznanja, ki je vsekako le prav prozajična skrb za želodec! Da želodec! —

Ko bi le ta ne bil motor, ki goni tudi duševne sile naroda! A že navadno življenje nam kaže, da vsaka napaka, katera zadene ta organ, vpliva na vse truplo. To pa si naši zastopniki še vedno premalo zapomnijo in skrb nekaterih za svoj lastni „prozajični organ“ jih napotuje, da na družega pozabijo.

LISTEK.

Lamentacije.

VI.

Staro leto 1884 mahnilo je z repom, ter je konec naredilo Šukljejevemu šolskemu nadzorništvu, zvrtilo je grdo luknjo nemškemu kapitalu pri Ljubljanskej eskomptnej banki in spravilo je ob veljavo tisto nemško inteligencijo, ki je zgubila svoj kapital po krivnji inteligentnega ranjcega Zenarija, ampak deficit „Matice Slovenske“ ostal je netaknen, Kretanovega potovanje križem domovine ni dovršeno in mojih lamentacij tudi še ni konec.

Čakal sem nekoliko mesecev, da bi videl, kako se bo odmotala štrana, katero je motal na svojem motovilu g. prof. Šuklje, a zdaj se je situacija že toliko razjasnila, da je gospod profesor ostal gospod profesor, če ne v Ljubljani, pa na Dunaji, in da bomo morali zdaj mi sami delati politiko.

Na narodno-gospodarstvenem polju smo Slovenci lani bili bolj srečni kakor nemškutarji, ničesar nesmo zgubili, k večjemu so v nevarnosti tisti tisočaki, ka

tere je Ljubljansko mesto dalo pokojnemu Zenariju v shrambo, a tega našim mestnim očetom ne moremo šteti v greh, saj je eskomptna banka bila v nezmotljivih nemških rokah in varnost vsaj tolika, kakor pri Rothschildu.

Sicer je pa tudi lepše, če so vsi denarji na jednom kupu, kakor pa, če bi se na več stranih vlagali. Mestno zastopstvo Ljubljansko bi bilo sicer moglo nekoliko tisočakov razdeliti mej kmetške posojilnice, pa to se mestnim očakom ni praktično zdelo, in zato so ostali denarji na kupu pri eskomptnej banki pod varstvom nemške inteligencije Ljubljanske.

Sicer je še dobro, da mesto Ljubljansko more kaj zgubiti, grad Zagreb na pr. ne bi izgubil niti jednega krajcarja, če bi tudi bankrotirale vse banke ne samo Zagrebskega mesta, ampak celega sveta. Kdor nič nema, ne more škode trpeti, pa če meni pogine kokoš, se vedno tolažim in pravim: kdor kaj ima, more biti spremen i na škodo.

Žalostno je zares, da so tudi naši ljudje morali nositi slovenski svoj denar nemškemu zavodu, ker domačega denarnega zavoda v Ljubljani še nemamo, pa bo mestno zastopstvo zdaj moralo začeti

misлити na ustrojbo mestne banilnice in če drugače ne gre, naj gredo vsi mestni očetje na Golovec prosit, da bi bila pravila kmalu potrjena.

Pokojni profesor clarissimus dr. Smodek na Zagrebskej pravnej akademiji izpraševal je pri nekem kolokviju pravnika, kateri pa ni nič zna! odgovoriti. Stari clarissimus stavi drugemu pravniku isto pitanje, ta pa vstane, se skaašja in reče: „Clarissime domine, ja se posvema slažem sa svojim predgovornikom!“

Na ta odgovor se vselej spomnim, kadar čujem kaj o mestnej hranilnici Ljubljanski. Prvi govornik nič ne pove, vsi ostali se ž njim popolnem slagajo, in tako se vleče stvar od leta do leta, od Poncija do Pilata, kakor je pri nas navada, mej tem, ko naši nasprotniki delajo in delajo, a mi niti govoriti nečemo, včas i tudi ne smemo.

Iz Ljubljane došla mi je neljuba vest, katere nečem in ne morem zamolčati. Domačinu, narodnjaku, ki že dolgo vrsto let zastopa pevsko našo umetelnost, da je vsled njegovih in pevskega zbora sijajnih vspehov zaslula v dežel slava „pevačkog naroda per excellence“ odrekel se je vsprejem v občinsko zvezo Ljubljansko, dočim se je zagotovil

Trditi vendar smemo: ko bi se mej nami ne bil vnel domači prepir, ki je požrl marsikaj dragega časa, ko bi vsi naši možje, kojim smo zaupali, — in to so bili začetkom vsi, — složno delali v blagor in korist ljudstva, mesto da so znane osebe skušale pridobiti si le politično veslo, katero je najbolje sbranjeno v rokah vseh, bi se marsikaj lahko bilo zgodilo, v vresničenje obljubljenih poboljškov. Sedaj, ko je upati, da nastane zopet zaželeni mir in potrebna jedinstvo v narodu; sedaj ko mora vendar sleherni že uvideti, da je dolgi in sramotni prepir bil le za lase izvlečen na dan: v branilo vlade, katere nihče podiral ni, — sedaj treba zopet združiti ostala krdela v biambo ne le narodnih, temveč tudi gmotnih interesov naroda.

Kje in kako je pričeti to, ne treba povdarjati, vsaj imamo načrtov in programov dovolj, kojih dejansko in resno ni jednega izpeljanega. Če se pa taticih vprašanj hočemo lotiti, potrebujemo političnega miru, ne pa sebičnih hujšakačev, kojim se nihče prav ne obrne, če gleda na desno ali na levo, naprej ali nazaj, ki vedno prežijo, da bi branili, kjer niti muh ne vidijo. Na stotine „genijalnih in dovtipnih“ člankov našli smo v minulemu letu po našem najnovejšem časnikarstvu, surovih, do sedaj nezasišanih priimkov smo pridobili, vprašamo pa vsacega, komur je mari: koliko bistrumnosti in genijalnosti se je porabilo v osvetljenje obrtniških razmer, v pojasnenje nove obrtniške postave, in njene koristi, v osnivanje obrtniških zadrug, ki bi imele postati podlaga vsega obrtniškega napredka. V teh vprašanjih zaman iščemo genijalnosti, — to ne donaja slave in je le — prozajčna skrb za želodec drugih! Upajmo, da bode bilanca prihodnjega leta boljša; slabeje pa se nam ni bati!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. januarja.

„Politik“ se odločno izreka proti temu, da bi jugoslovanski poslanci si osnovali svoj klub. Ta list misli, da bi osnova takega kluba škodovala solidarnosti desnice **državnega zbora**. Osnova takega kluba bi bila prevelika brezobzirnost proti grofu Hohenzwartu, katerega klub se dovolj ozira na jugoslovanske interese. Mi tu nečemo preiskavati, kolko je poslednja trditve resnična, a to je gotovo, da se s tem ne moremo zadovoljiti, kar so dozdaj naši poslanci v državnem zboru dosegli. Z narodno enakopravnostjo sedaj pri nas ni bolje, kakor je bilo pod Auerspergovo vlado.

Poljsko društvo „Zgoda“ na **Dunaji** baje namerava osnovati poljsko ljudsko šolo, kakor je društvo „Komensky“ osnovalo česko šolo. To bode hrup v liberalnem t. boru.

Odkar se je vrátilo slovesno otvorjenje galerije slik v Zagrebu, madjarski, nemški in pa hrvaški listi vedno napadajo vladiko **Strossmayerja**. Ogerska vlada si pa prizadeva, da bi ga odpravila z njegovega škofiškega sedeža in ga nadomestila s kakim madjaronom. Madjarskim mogočnejšem ni prav, da podpira svoj narod in ne zida palač v Pešti, kakor Zagrebski kardinal. Skušajo ga pa tudi črniti v Rmu. In v to njm služi dobro ravno slavnost sv. Metoda, ki se bode praznovala letos. Širijo laž, da Strossmayer hoče to slavnost uporabiti za panslavistično agitacijo. Pa tudi s hrvaško vlado imel je vladika več sporov, posebno ban si prizadeva,

vsprejem trgovskemu pomočniku Recknagelu in še nekaterim drugim Nemcem, katerih nečem navajati kajti „nomina sunt odiosa“. Kakor vidno, narod njaki stavijo se pri nas v ozadje, pri nas ima veljavo le tujec, nemškutar, bodi mu ime Achtschin, Zenari ali pa Wawreczka.

Jaz, ki dobro opazujem vse pojave življenja Ljubljanskega, prišel sem do izpoznavanja, da veliko preveč prevladuje separatizem kranjski, ki škoduje sebi, a se malo ali pa prav nič ne briga za ostale, po drugih kronovinah razkropljene rojake. Bojim se, da pride tako daleč, da bode vsak, kdor bode hotel položiti donesek za kako narodno podjetje, moral svojemu prispevku dodati še krstni list in spričevalo, da so mu kozé cepljene.

Kakor Jeremija pod vrkami Babilonskimi vzdihujem pri vseh teh neveselih dogodkih, tolažim se s tem, da za vsprejem v občinsko zvezo Ljubljansko prosil ne bodem, da nemam pri eskomptnej banki prav nič vložnega, tolažim se nadalje, da se nesem nadejal nikacega nadzorništva, še manj pa kake take profesure na Dunaji, da bi „nazaj gledal“, tolažim in veselim se dan na dan, da nesem najgenijalnejši, najduhovitejši, najpopolnejši, najnezmotljivejši Kranjec, ampak da sem in ostajam kakor vsekdar, tako tudi v bodoče Spectabilis.

greiniti mu življenja na stare dni. Sedaj mu je prepovedala sekati škofiške gozde, četudi vladika obrača novice le za blagodejne in kulturne namene.

Finančni odsek **ogerskega** državnega zbora se posvetuje o novem pokojninskem zakonu. Vsprejel je že §. 25, da bodo tud ministri in državni tajniki dobivali pokojnine. Temu je ugovarjal poslanec Ugron, za tem se je pa ministerski predsednik potegnil za pokojnine državnih tajnikov, za pokojnine ministrov, je pa rekel, se neče potegovati, o tem naj odloči odsek, kakor mu drago.

Vnanje države.

Ker se je z Novim letom generalna direkcija **srbskih** železnic preselila v Pariz in se v Belem gradu osnovalo posebno obratno ravnanje, izvršilo se je mnogo prememb v železniškem osebju. Mej odpuščenimi inženjerji je tudi nadzornik Lenardo Carpi. Ta je italijanski državljani. Njegov oče je državni poslanec in osebni prijatelj ministra vnanjih zadev, Mancinija. Zato se je poslednji potegnil zanj. Ta konflikt se je že bil tako poostiril, da je že Italija pretila, da pretrga diplomatsko zvezo s Srbjo. Srbska vlada si prizadeva to stvar poravnati in neki misli obrniti se do diplomatskih zastopnikov drugih držav, da posredujejo. — Minister notranjih zadev Novaković je baje izročil kralju svojo ostavko. Povod temu je neki Carpijeva sfera, bolgarsko srbski spor in osebno nasprotje mej njim in ministerskim predsednikom Garašanom.

Po poročilih iz Carigrada dobil je **bolgarski** eksarh dovoljenje osnovati dve novi škofiji, jedno baje v Makedoniji.

Francoška zbornica poslancev je odložila zborovanje do 27. t. m. in to zaradi volitev za senat. To je bilo potrebno kajti nič manj kakor 225 poslancev bi se ne moglo sedaj udeleževati zborovanja, ker so ali kandidati ali pa volilni možje. Pri novih volitvah nadeja se vlada pridobiti nekaj novih privržencev v senatu ter tako utrditi svoj položaj. Manj upanja pa more staviti na volitve poslancev, ki se bodo vršile po letu. Tedaj bode opozicija napela vse sile proti vladi in nič čudnega ne bode, če Fr. v novejši zbornici ne bode imel večine. Dan za dnevom se veka mej narodom nezadovoljstvo z njegovo vnanjo politiko. Francozom ne ugaja, da se njih vlada toliko brati z Nemčijo, katera, kakor je znano, jim povsod skuša škodovati. N. mški vojni inštruktorji vadijo Kitajce za boj proti Francozom; tega še „Nordd. Allg. Ztg.“ utajiti ni mogla, a je le trdila, da mej temi inštruktorji ni nobenega aktivnega častnika, ampak samo bivši častniki, katerim pa vlada tega prepovedati ne more. To se ve da ne more potolažiti Francozov, kajti nikdo ne more dokazati, da ti bivši častniki ne zahajajo v Kitaj na kak migljaj nemške vlade ali celo neso od nje podporani. Pa ne le mej narodom, temveč tudi mej poslanci se prikazuje vedno večja nezadovoljnost z vladno vnanjo politiko, zlasti odkar je odstopil vojni minister C. mpenon. To je pokazalo poslednje glasovanje o interpelaciji zastran tonkinških zadev. Vlada je dobila samo 60 glasov večine, katera se pa skrči na 44 glasov, ako se odšteje 16 glasov državnih podsekretarjev in ministrov. Jasno je, da je več gambettistov glasovalo proti vladi. Se li bode mogla še dolgo vzdržati sedanja vlada, zavisno je jedino od tega, kak vspeh bode imelo vojevanje s Kitajcem. Ako se kmalu slavno dovrši ta boj, bo položaj vlade zopet utrjen, sicer bode pa morala novemu ministerstvu narediti prostor.

Razni listi vedo povedati, da se mej **Nemčijo** in **Francijo** vrše neki dogovori z radi kolonijalne politike. Francija se bode zavezala pospeševati nemško kolonijalno politiko in v svojih kolo njih dovoliti nemški trgovini iste pravice kakor jih ima francoška. Zato bode pa Nemčija podprala Francijo v Kitaji, Egiptu in ob Kongu. Ti dogovori bodo za sedaj le ustni, a sklenila se bode pismena pogodba, ako pri novih volitvah za zbornico zmaga sedanja francoška vlada.

V **nemškem** državnem zboru se sedaj vrši debata o socialnopolitičnem predlogu poslance Hertlinga, da se določi maksimalni delavski dan, omeji delo žensk in otrok in prepove delo ob nedeljah. Pomenljivo je, da je Bismarck ugovarjal maksimalnemu delavskemu dnevu, sklicevajoč se na to, da bi potem nemška obrtništva ne mogla tekmovati z obrtništvo drugih dežel. Navajal je tedaj isti ugovor, katerega smo že večkrat slišali iz ust židovskih liberalcev, kadar je šlo za zboljšanje delavskega stanja. Sploh se nemški kancelar ni kazal tako prijaznega delavcem, kakor z začetka zborovanja. Morda je to temu uzrok, da socialisti nečejo podpirati njegove politike. — Pruski deželni zbor se je predvčeraj otvoril. V prestolnem govoru se naštevajo razne predloge, s katerimi se bode baviti deželni zbor, največ narodnogospodarske vsebine. Cerkvene politike se nič ne omenja.

Po **Egiptu** se klatijo roparske čete, in na deželi ni nikdo varen svojega življenja in imenja. Vlada je skicala postavodavni svet k izrednemu zasedanju, da bode ukrepal, kako temu v okom priti. — Nedavno se je govorilo, da bi nekateri radi sedanjega egiptovskega podkralja nadomestili s kakim drugim. Sedaj se pa časnikom brzojavlja iz Londona, da potovanje turškega pravosodnega ministra Hassan-Fehmi paše v London ima pred vsem namen, spoznamti se z angleško vlado, da bi odstavili Tefvika, ki ni zmožen za vladanje. Novemu podkralju bi pa

sultan jako prikrajšal stare predprave. Mi dvojimo, da bi v to privolila Anglija in tako pomagala utrjevati turški vpliv v Egiptu in spodkopavati avtonomijo te dežele. — Predvčeraj je francoski zastopnik baje izročil angleškemu ministru vnanjih zadev odgovor na angleške predloge zastran egiptovskega vprašanja.

Dopisi.

Iz Ormoža 15. januarja. [Izviren dopis.] (Občinske volitve.) Dne 10. in 12. t. m. smo imeli volitve v mestni zastop. Slovenci smo se prvičkrat volitve udeležili in naši kandidati so bili sledeči gospodje: za III. razred: dr. Ivan Geršak, dr. Anton Žizek, Simon Kandrič in Jožef Vavpotič, za namestnika pa Jakob Potočnik in Ivan Gašparič; za II. razred: dr. Ivan Petrovar, dr. Ivan Omulec, Jakob Žinko in Andraž Pravdič, za namestnika pa Ivan Kovacič in Matjaž Monstorfer; za I. razred: Alojzij Windisch, Ferdinand Stamen, Ivan Vrtnik in Štefan Pernat, za namestnika pa Štefan Brodar in Matjaž Kuharič. V tretjem razredu smo imeli po našem računu veliko večino, zmaga v drugem razredu je bila zagotovljena, v prvem razredu smo pa računili na jednako število glasov. Naši posilincei so bili v jako veliki zadregi ter so že obupavali. In glejte, najedenkrat so neko zvalili. Dva dni pred volitvijo so razglasili svoje kandidate v tretjem razredu. In mislite, da so kandidate iz svoje sredine postavili? — Ne, ampak vzeli so nam naše kandidate, deloma iz drugega, deloma iz prvega razreda, namreč: g. dr. Omulec, g. J. Žinko-ta, g. F. Stamen in g. J. Gašpariča. Tudi so znali najedenkrat slovenski ter so našim volilem slovenske volilne pozive razposlali, v katerih so svoje kandidate priporočali, kajti večina teh je slovenska. V tem volilnem pozivu so se naši posilincei posebno kmetom dobrikali, imenovali so se stranka meščanskih domačinov ali „burgarjev“, kateri so tukaj rojeni in kateri so tukaj dorasli in tudi stari postali; imenovali so se stranka, katera je sploh v lepi vzajemnosti (!) s svojimi sosedi, katera je za blagor vsakega domačina brez razločka „narodnosti“ (!) skrbela in katera je za to, da se otroci sprva le v svojem domačem jeziku in še le pozneje v drugem „deželnem jeziku“ učé. Rekli so tudi, da je njihova stranka z občinskimi posestniki cele fare že od starih časov „skoz staro prijateljstvo“ njih preddedov „zavezana“ in tako rekoč od rojstva „zaraščena“ itd. — Glejte tako so se hlinili in prilizovali, in kdor jih ne pozna, bi jim verjel. In kaj mislite kdo je ta volilni poziv podpisal? — F. Kada, kojega prededdi so bili na Českem doma, U. Martnz, kateri je z nemškega Koroskega v Ormož priromal, J. N. Kautzhammer, kojega prededdi so bili židovi na Madjarskem, F. Talavania, kateri nema znanega očeta, še manj pa znanih prededov, itd. — In ti ljudje pravijo, da so že njih prededdi z vsemi občani v prijateljstvu (!) živeli, da so jim prededdi to prijateljstvo „varili (!)“, oživljali in je jim brez madeža „izročili!“

Kar so nameravali, se jim je deloma posrečilo. Naredili so nam nekoliko zmešnjave. Nekateri naših volilcev neso s prva vedeli, kaj ta slovenski volilni poziv pomeni. Toda vse to bi ne bilo nič napravilo, ko bi bila volilna komisija — in okrajni glavar pl. Premierstein — volitev vodila, kakor se spodobi.

Samo ob sebi se razumi, da je nasprotna stranka z vsemi sredstvi agitovala, še celo denar je na Dobravi trosila. Pomagači tukajšnjih trgovcev, ki še dorasli niso, so okolu hodili ter naše volilce motili. Seveda neso naši stari posilincei za njimi ostajali. Kar je pa najbolj čudno, je to, da je tudi ženski spol proti nam deloval. Tako je gospa tukajšnjega že znanega sodnika na vse načine na naše volilce vplivala, jih k sebi sklicavala, ter jim kandidate priporočevala. Dalje so tri Martinceva dekleta že na vse zgodaj pred hišo na ulici stale, mimoideče volilce v štacuno spravljale ter jim listke s kandidati in smodke dehle. Lepe koprive! A pri vsem tem so se naši volilci dobro držali, disciplina na naši strani je bila uzorna. Volitev v III. razredu se je začela dne 10. t. m. ob 9. uri predpoludne. V volilno komisijo so bili večinoma zagrizeni nasprotniki voljeni.

Ravnala pa je volilna komisija tako, da nemamo tukaj besed. Od nasprotne stranke je bil vsak glas, vsako pooblastilo veljavno. Imeli so nad 15 pooblastil. — C. kr. okrajni glavar ni pustil mej volitvijo zoper veljavnost glasov in pooblastil ugovarjati ter je rekel, da se to še le po končani volitvi zgoditi sme. In tako so pustili jednemu „bur-

garju" voliti, ki je bil še le pred mesecem dni obsojen zaradi budodolstva — učenjega na železni, — na šest mesecev težke ječe. Dalje je volil „burgar“, ki zase nobene dace ne plačuje in kateri tudi v volilnem zapisniku ni bil vpisan. A volilna komisija je oba glasa za veljavna spoznala, kajti v prvem slučaju ni htela za kazen znati, v zadnjem slučaju pa ima volilec enako ime, kakor oče. — Dalje je volila občina Dobrava po Ormoškem županu, akoravno kot občina ne obstoji in akoravno nima svojega posebnega postavnega zastopnika. Tudi so od nasprotne strani glasove, katerih niso avstrijski državljani, — ampak tujci — oddali, za veljavne spoznali. Najbolj čudno so pa s pooblastili ravnali. Pooblastilo, katero je bilo v inozemstvu podpisano in na katerem ni bil podpis poverjen, so za veljavno spoznali. Zaman se je ugovarjalo, da mora tako pooblastilo poverjeno biti. C. kr. okrajni glavar je rekel, da take postave ni, katera bi to določevala. G. dr. Petovar je pa priključeval. Čuden jurist! Dalje je volilna komisija mej volitvijo dve pooblastili svoje stranke ovrгла, a na zadnje, ko je v manjšini bila, svoj prejšnji sklep preklicala ter pooblastili veljavna spoznala in za se glasovati dala. Tudi zoper druga pooblastila se je ugovarjalo, a zaman — Ko so vsi navzoči volilci glasovali, bili so pri vsem tem nepostavnem ravnanju naši kandidati za jeden glas v večini. Ker se ni nobeden volilec več javil, bi se morala volitev končati. A volilna komisija tega ni storila, ampak je čakala, da so jim posilnemci pritirali učitelje iz šole in nekatere volilce, ki še niso volili, in se neso misliti volitve udeležiti. Ugovori narodne stranke so bili zastoj. Nasprotniki so vse svoje volilce do zadnjega k volitvi prignali, vse krojače, čevljarje in b-rače, ki le kaki krajcar dace plačujejo. Naše volilce so pa begali in domov gonili, kar se jim je pri kak h pet h posrečilo. Posebno se je v tem oziru naš občinski sluga Kukovec odlikoval. Ta človek ne pomisli, da od cele občine živi, ne pa samo od jedne stranke, in da so ob novem letu tudi darila Slovencev dobra. — Sploh pa mu bomo zanaprej pri takih priložnostih na prste stopili.

Ko je volilna komisija videla, da nasprotniki ne zmorejo nobenega volilca več in da imajo večino, je volitev takoj zaključila. Mi smo sicer tudi po nekatere volilce poslali, a ti so prišli prepozno, ker so imeli predač.

Konečno je volilna komisija naznanila izid volitve. Nasprotni kandidati so imeli od 62 do 67, naši pa od 55 do 57 glasov. Udeležilo se je volitve 122 volilcev izmed 167 volilcev. Okoli 20 naših volilcev ni smelo voliti, ker neso njih imena pri davkarji vpisana. Dotične reklamacije so se odbile, dočim so se ravno iste reklamacije leta 1883. večinomoma ugodno rešile. Nekateri volilci so pa od nasprotnikov zbegani izostali, posebno iz Pavlovcev. To se ne more nikakor odobravati. Jako iznenadilo nas je, da je F. Bauman iz Hardeka izostal. Mnogo jih je, ki so ga isti dan v Ormoži videli, in ki pravijo, da se zagadelj volitve ni udeležil, ker mu je Martinz od Šnops-Baumana do njegovega brama cesto obljubil!

Obče smo pa Vam volilem iz Pušincev, Hardeka, Hajdelna in Lešnice hvaležni, da ste se v tako obilnem številu volitve udeležili in da ste tako neustrašljivo na naši strani stali. Presrečna Vam hvala! Sedaj smo se prvokrat z nasprotnikom merili, a prišla bo ura, prišel bo čas, da boste tudi Vi na lastni zemlji gospodovali. Nasprotniki so svojo zmago pri vinu in žganjici v kavarni slavili. Imeli so mnogo „lačnbergerjev“, kajti pek Grazer jim je dal dva koša žemelj, da so se najeli. Mej temi je bilo mnogo Dobrovčanov, kajti razun treh so se vsi izneverili in s tistimi volili, katerim so za „šlape“. Naši „burgarji“ so pa tudi za to skrbeli, da so se ti ljudje popolnoma vpijanili. Ko je ta druhal pijana bila, se je htela z narodnimi volilci tepsti, ter je šla na nje v narodno gostilno. Toda naši volilci so bili pametnejši, ter so se vsekemu prepiru izognili. V kavarni so pa kričali, da je bilo strah in groza. Stari Martinz je bil tamkaj stražnik ter je za to skrbel, da so vsakega Slovenca, ki se je v kavarni prikazal, na zrak zahitili. Slovenci, se posebno Vi Središčani, pomnite si, kavarna Ormoška je tisti kraj, kjer se Slovenci prikazati ne smejo. Tudi tamošnji krčmar je Slovincem sovražen, ter je vsem volilem, ki so narodno volili, vožnje odpovedal. Ravno tako tudi Martinz. — No, dobro, mi se pa bomo takih krčmarjev in trgovcev izogibali ter bomo po gaslu ravnali: „svoji k svojim!“ —

Ker smo pri volitvi v tretjem razredu propali, so nekateri volilci v drugem razredu omahljivi postali ter se deloma niso hteli volitve udeležiti, deloma so pa, ker nismo imeli poprejšnjih kandidatov, z nasprotniki potegnili. —

Narodna stranka je bila vsled tega prisiljena, se v drugem in v prvem razredu volitve vzdražati. Mnogo nepostavnosti se je tudi v prvem razredu zgodilo, kajti v istem sta občina Ormoška in občinska hranilnica volili, akoravno v svoji občini nimate volilne pravice. G. dr. Petovar je v prvem razredu zopet v nemškutarski koš smuknil, ter pokazal, kaj njemu častna beseda ali mož-bes-da velja. Trgovci so bili vsi proti nam, tudi Standegger. — Z veseljem smo novico vsprejeli, pa se bo go-pod M. ki, trgovec od sv. Marjete, semkaj naseil, želmo, da bi prej ko prej tukaj svojo štacuno odprl ter mu kličemo dobro došel!

Naši trgovci pa naj gledajo, kako bodo potem izhajali. Dan volitve nam je v živem spominu.

Zoper volitev v tretjem in prvem razredu se bo pritožba vložila. —

Domače stvari.

— (Presvitli česar) podaril je minoritskemu konventu v Piranu za obnovljenje slike sv. Franciška, katero je l. 1519 naslikal znani slikar Carpaccio, 250 gld.

— (G. vladni svetovalec Hočevnar) je danes popoldne, ko je šel v pisarno, na tlaku blizu svoje hiše na Poljanskej cesti tako nesrečno pal, da si je dvakrat nogo zlomil.

— (Zabavni večer) je danes zvečer v steklenem salonu čitalnišnem. Začetek ob 8. uri. Predaval bode prof. Rač.

— (Včerajšnja Lajbaherica) nas je vendar jedenkrat presenetila, kajti dementovala je „in optima forma“ samo sebe. Prejšnji dan bila je namreč po „Pressi“ ponatisnila članek „Der südslavische Club“ in trdila, da so razlogi, katere je navajal brezimni pisec, tako temeljiti in prepričevalni, da si ne more kaj, da ne bi priporočala tega članka svojim čitateljem. A glej čuda! Štirindvajset ur pozneje pa se je že javno kesala in trkala na grešne svoje prsi, češ, da se vse to, kar je v omenjenem članku pisanega, zlasti, kar se tiče posamičnih oseb, ne strinja z nazori vlade. Še celo ubogi črkostavec moral je na pomoč, kajti slednji je baje proti volji uredništva stavil več, nego se mu je odkazalo. Mi vzamemo to očitno izpoved in skesanost uradnega lista na znanje, vendar si ne moremo kaj, da ne bi javno protestovali, da uradni list, ki bi moral biti objektivni in spravljiv, pri naša take članke, v katerih se brez vsacega pravega povoda napadajo naši najzaslužnejši možje, in to takim načinom, kakršnega smo doslej bili vajeni le pri razposajenem in nepoboljšljivem Benjaminu. Na vprašanje, kdo je zagrešil članek v stari „Presse“, bi ne bilo težko odgovarjati, saj ga pisava razodeva in kot javna tajnost se razglasa, da je to storil g. Šuklje in da se nam je še takih člankov nadejati v omenjenem Dunajskem listu. Članka pisec udriha po osebah, o katerih misli, da mu neso posebno naklonjene. Jedu mu je zopern, ker mu je baje pri oddajanju nadzornikove službe nego podstavil, družga ne more trpeti, ker je državni poslanec v okraj, kjer bi pisec rad dobil to dostojanstvo, tretjega črti, ker se je izrekel, da on (pisec) boieha za monomanijo itd. V tej razsrjenosti so temu vitezu „de Saldapenna“ štajerski rodoljubi „Exaltados“, baron Gödel v najugodnejšem slučaju „Gefühlgeits-Slovenci“, dru. Vošnjaku prorokuje se politični polom. Da je pisec omenjenega zlobnega članka le nekoliko daj živél v kakem spodnještajerskem mestu in spoznal naših tamošnjih rojakov opasni položaj, govoril bi spoštljivejšo o njih, klobuk bi moral sneti pred njimi, ker bi se bil preveril, da v najneugodnejših odnosajih nikdar niti za las odstopili neso. Govoril in pisal bi vse drugače o baronu Gödel-nu, kateri nam je že več dobrega storil, nego bode pisec z vsemi svojimi pritlikinami, ko bi tudi Metuzalemovo starost doživel, ne napadal bi niti dra. Vošnjaka, kajti povsod po Štajerskem, kakor v zadnji čas tudi na Kranjskem, nahajal bi sledove njegovega požrtovalnega in vspešnega delovanja. A za vse to piscu ni bilo. On, ki je ravnokar doživel lastni svoj polom, bi se radoval, ko bi koga drugega zadela jednaka osoda, razjarjen je tako silno, da ne more zakrivati svoje zlobe in zloca, ki se mu nabira v obilej meri, niti svojega klečeplazstva, s katerim se prav kakor „lekaj“ dobrika in slini grofu Hoben-

wartu. Zrardi tega tudi nečemo pobijati tega članka stavek za stavkom, ker ga ne smemo resnim smatrati, kajti pisal ga je pravi pravcati „Agitator von der Strasse“, ki pa nema nikake veljave več, ampak je samo še — smešna oseba. Te smešnosti pa je deležen vsak, kdor prisega na njegove besede. V svarilen vzgled bodi ravno včerajšnja „Lajbaherica“, ki je morala samo sebe udariti po čeljustih.

— (Delavci, kateri s streh sneg spravljajo), pri tem delu jako neprevidno ravnajo, ker si ne privežejo vrvi okrog života. Danes sta že dva delavca pala s strehe na cesto, jeden nasproti škofiji z dve nadstropji visoke hiše, drugi pa na Poljanskej cesti. Nobenemu se ni nič hudega zgodilo, ker sta pala na visoke kupe snega.

— (Z Razdrtega) se nam piše: Snega je pri nas že sedaj toliko, kolikor ga ni bilo že mnogo, mnogo let ne. Dobro, da je snežilo brez burje, sicer bi imeli silne zamete.

— (Vabilo) k besedi, katero priredi „Rokodelsko bralno društvo“ v Tolminu dne 21. januarja t. l. v g. Podolar-jeveji dvorani. Spored: 1. „Sokolska“, A. Foerster, moški zbor. 2. „Bled“, F. Crlji, mešani zbor. 3. „Hrvaticam“, I. Zajc, moški zbor z bariton-solo. 4. „Gospod Čapek“, veseloigra v jednom dejanji. 5. „Venček narodnih pesnij“, K. Volarč, mešani in moški zbor. 6. „Kislica sladka“, A. Leban, mešani zbor. 7. Tombola s tremi dobitki. 8. „Od železne ceste“, H. Volarič, dvospev in zbor s spremljevanjem klavirja. Po besedi prosta zabava. Vstopnina k besedi je 20 kr. — Listki za tombolo po 10 kr. Radodarnosti se ne stavijo meje, ker je čisti dohodek namenjen napravi novega odra.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi 21. t. m. redno sejo. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Berilo g. stud. phil. M. Markča. 4. Skrajnosti. Lokal: I. Kohlmarkt: „zum Lothringer“ v I. nadstropji. Gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 17. januarja. Edmund About je umrl.

Berolin 17. januarja. Kakor piše „National-Zeitung“, si je državna vlada z ozirom na hitrost prometa Brindisi izbrala kot izhodno postajo za dovozne proge po Sredozemskem morji za subvencionirano plovstvo parobrodov.

Razne vesti.

* (Potres na Laškem) Z Rim se brzojavlja 14. t. m.: V Girifalco v Kalabriji potrdilo se je vsled silnega potresa več hiš in pokopalo obilno ljudij mej razvalnami. Do sedaj izkopali so 5 mrtvih več teško ranjenih in 5 nepoškodovanih oseb. V Partiniku pri Palermi razušil se je mej potresom stolp („Sto Reale“) in ubil 7 oseb. Veliko hiš je poškodovanih.

* (Od smrti vstal.) V Peredu na Oger-skem umrl je premožen kmet. Položili so ga v njegovej sobi na mrtvaški oder, v stranskej sobi pa so bili njegovi prijatelji, ki so si, kakor običajno, čas trčili s pijaco in igro. Ko so se že napili, odpro se o polnoči vrata sobe, kjer je ležal mrtlič, in a belo rjuho odet, stopi umrlj v sobo. Prijatelji popadali so strahu na kolena in čakali, kaj da bode. Mrtvec pa je stal 5, 10 minut, četrt ure. Naposled reče z otlim glasom: „Molte!“ Prijatelji molijo. „Še Očenaš!“ — Še štiridesetkrat „Angeljsko česnanje!“ Po zadnjem izginil je mrtvec. Zdaj so ljudje še le prišli k sebi. Stopijo v stransko sobo in vidijo, da mrtvec leži nag na tleh, da so pa izgubile vse dragocenosti in veliko živeža. Tatje uprizorili so komedijo in ko so ljudje molili, hišo oropali ter s plenom ubežali.

* (Vražja.) Po Francoskom so ženske proste ali imenitne trdno uverjene, da pomenja za vse leto gotovo nesrečo, ako ženska v novega leta jutro sreča najprve žensko in od nje vsprejma čestitke za novo leto. Ženstvo se toraj poslužuje raznih zvijač, da se ogne takoj osodopolnej nezgodi; najslabši deček, makari berač je Francozinji to jutro ljubši, nego plemenita in najprestrčnejša prijateljica. Neka imenitna gospa govorila je letos kmalu po novem letu z znancem o tej vraži rekoč, da je ta vera (bolje nejevera) že silno stara in da je ona že kot mlada deklica trdno verovala v to vražo. „Prosim milostiva“, pravi na to gospod, „Vi ste se vendar v samostanu vzgojevali?“ — „Da!“ — „Tudaj ste v samostanu v novega leta dan srečevali le ženske?“ — „Jako se motite, jaz sem si znala pomagati“, odvrne gospa. „Ko je ura odbila polnoči, sem vstala ter hitela pozdravljat moža, seveda le kamnitega moža, a vsekakor moškega in sicer spomenik svetega Petra, nemo in osorno stoječ pri cerkvenem vходу, ki je v novega leta jutro vsakokrat tiho vsprejemal moje presrečne čestitke.“

Tržne cene v Ljubljani

dné 17. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr. . .	72
Rež, "	5 4	Surovo maslo, " . . .	8
Ječmen, "	4 55	Jajce, jedno, " . . .	3 5
Oves, "	2 92	Mleko, liter	8
Ajda, "	4 55	Goveje meso, kgr. . .	64
Proso, "	5 69	Telečje " " " " . . .	70
Koruz, "	5 40	Svinjsko " " " " . . .	54
Krompir, "	2 86	Koštrunovo " " " " . .	36
Leča, "	8 -	Pišanec " " " " . . .	50
Grah, "	8 -	Golob " " " " . . .	18
Fižol, "	8 50	Seno, 100 kilo	1 69
Maslo, kgr.	94	Slama, " " " " . . .	1 51
Mast, "	82	Drva trda, 4 metr. . .	7 80
Špeh frišen, "	54	" mehka, " " " " . . .	5 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. jan.	7. zjutraj	735.61 mm.	- 0.6°C	sl. svz.	obl.	13.20 mm.
	2. pop.	735.86 mm.	+ 1.3°C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	737.80 mm.	+ 0.4°C	brezv.	obl.	snega.

Srednja temperatura + 0.4°, za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 17. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 05	kr.
Srebrna renta	83 " 80	"
Zlata renta	105 " 90	"
5% marena renta	98 " 35	"
Akcije narodne banke . . .	863 " -	"
Kreditne akcije	299 " 40	"
London	123 " 70	"
Napol	9 " 78	"
C kr cekini	5 " 79	"
Nemške marke	60 " 35	"
4% državne srečke iz l 1854	250 gld 127	"
Državne srečke iz l 1861	100 gld 171	"
4% avstr zlata renta, davka prosta	105 " 70	"
Ogrska zlata renta 6%	- " -	"
" " 4%	96 " 20	"
" papirna renta 5%	92 " 90	"
5% štajerske zemljišč odvez oblig	104 " -	"
Dunava reg srečke 5%	100 gld 116	"
Zemlj obc avstr 4 1/2% zlati zast listi	122 " 75	"
Prior oblig Elizabetine zapad železnice	111 " 70	"
Prior oblig Ferdinandove sev. železnice	105 " 40	"
Kreditne srečke	100 gld 175	"
Rudolfove srečke	10 " 21	"
Akcije anglo-avstr banke . .	120 " 98	"
Tramway-drust velj 170 gld a v. .	214 " 40	"

Javna zahvala.

Škodo, katero je vladškemu veleposestvu Djakovskemu prouzročil požar, ki ga je ztrosila dne 18. septembra t. l. zlobna roka, precenila je **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi** po svojih odposlancih koj prve ni po požaru in na popolno zadovoljnost, ter jo je tudi takoj povrnila.

To daje povod ravnateljstvu vladškega veleposestva Djakovskega, da slavnej banki „**SLAVIJA**“ izreče na ta način svoje priznanje in najtoplejšo zahvalo.

V Djakovem, dné 20. decembra 1884.

Po nalogu prevzvišenega vladike veleposestnika Josipa Juraja Strossmayerja:

(36) **Al. Mandl** l. r., vladškemu veleposestvu ravnatelj.

Zobozdravnik SCHWEIGER

z Dunaja

stanuje v hotelu „Stadt Wien“, II. nadstropje, sobna šte. 23 in 24.

Ordinira vsak dan od 9. do 12 1/2. ure in od 2. do 4. ure popoldne. Vse operacije izvajajo se hitro in gotovo prav po modernih zahtevah novejšega časa. (34—1)

Vsak dan sveži

pustni krofi

pri

JAN. FÖDERL-u.

Lingove ulice.

(16—3)

Popolna razprodaja.

Ker opustim svojo trgovino, **poprodalo** se bo vse

galanterijsko, igriško, drobno in jekleno blago

na debelo in drobno po **jako znižanej ceni.**

Z velespoštovanjem se priporoča

(23—3)

LEOPOLD PIRKER,

v Ljubljani, na voglu Špitalskih ulic.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Št. 569.

(33—1)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja:

1. da so imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1862, 1863, 1864 in 1865 rojenih domačih mladeničev dogotovljeni in pri magistratu od **15. do 30. dne t. m.** razpoloženi, da jih vsak lahko pregleda, in

a) ko bi kdo izpuščen ali pa napačno vpisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za oproščenje od dejanske službe vojaške ugovarja in te ugovore tudi dokaže; potem objavlja magistrat:

2. da bode srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

1. razreda letos v 12. dan februarja ob 9. uri dopoldne

v mestni dvorani in da je vsakemu prepuščeno udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 10. dan januarja 1885.

Prave, garantirane

voščene sveče in voščene zavitke

priporoča visokočastiti duhovščini in gospodom trgovcem po najnižjej ceni

OROSLAV DOLENEC,

(12—6) **svečar v Ljubljani.**



Pred užicem.

Eau des Crassiennes
du Dr. Thomson.

Najuspešnejše i najboljše sredstvo za olepšanje kože, kakor tudi proti rudečim rokam; vse nečistosti kože, kakor pege, pike, ogreze itd. v kratkem času odpravi. (719—3)

Cena lončku 2 gld. 50 kr.



po užicem.

Zaloga v Ljubljani pri **Edvardu Mahr-u**, parfumerji.

Bock, cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah

(6—3) priporoča

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tujno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolu, trebušobolju, zastizenju, želodčnej kislini, vzdigovanju, omotici, koliku škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. J. dna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarji Svobodi**, pri **Zlatem orlu**, na **Presirnovem trgu**. (716—11)



V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trdka te vrste. (623—16)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastonj.

V Nemških ulicah h. št. 2
proda se še dobro ohranjen in jako pripraven

steklen voz

in odda se v najem

magazin.

Povprašati pri hišniku.

(35—1)

Ustanovljeno 1847, na Dunaji in Budapešti od 1861.

Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sladnega izvlečka
1 stekl-nica 60 kr.

Ivan Hoff-a koncentrovani sladni izvleček
1 st. gl. 1.12, m. st. 70 kr.

Medicinske kapacitete, kakor na Dunaji: profesorji dr. pl. Bamberger, Schrötter, Schnitzler, pl. Rokitansky, pl. Basch, Finger i. v. dr.; v Berolinu: gospodje profesorji dr. Frerichs, pl. Langenbeck, Osc. Liebreich i. v. dr. zapisujejo take v mnogih boleznih z vidno najboljšim vspehom.

Ivan Hoff-a bonboni iz sladnega izvlečka za prsi
pristni samo v modrih zavitkih a 60, 30, 15 in 10 kr.

Ivan Hoff-a zdravilna sladna čokolada
po 1/2 kilo I. gl. 2.40, II. gl. 1.60, po 1/4 kilo I. gl. 1.30, II. 90 kr.

Srečni zdravilni vspehi

pri prsni in plučni bolezni, slabem prebavljenji in jetiki.

Gospodu

IVANU HOFF-u

izumitelju in izdelovalcu preparatov iz sladnega izvlečka, c. kr. dvornemu založniku skoro vseh suverenov evropskih itd. itd. itd.

Dunaj, I., Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

V Mariboru, 19. januarja 1883.

V. bl.! Leta 1876 sem bil 7 mesecev bolan za plučnim katarom in nasledki te bolezni bili so v letih 1881/2 pogosto pljuvanje krvi, vedna hripavost in kašelj, noči brez spanja, slabosti v prsih in pomanjkanje sapa, tako da sem le s težavo in previdnostjo mogel priti gori po stopnicah. Vsa sredstva, katera sem rabil in najstrožji red m. neso nič pomagala in jaz sem že mislil, da bodem vedno hiral. S 1. oktobrom l. l. začel sem rabiti Vaše Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sladnega izvlečka in Ivan Hoff-a bonbone iz sladnega izvlečka in zdaj po 4 mese ih sem popolnem zdrav, kakor poprej. Prosim, objavite mojo najiskrenejšo zahvalo, da vsi trpeči zvedo za ta nepresegljiva zdravilna sredstva.

Z velespoštovanjem Vam hvaležni

E. Kollmann,

merski nadzornik v Mariboru.

Zdravniško zdravilno priznanje.

I. Nemška bolnica v Filadelfiji, 12. maja 1881.

Pošljite mi blagovoljno jedno dvanaistorico steklenic Ivan Hoff-a sladnega izvlečka. Jaz sem z njega učinkom jako zadovoljen. Moj bolnik brez tega ne more živeti.

Dr. med. E. Raab,

zdravnik nemške bolnice v Filadelfiji.

II. V Filadelfiji, 11. maja 1881.

Gospod dr. E. Wilson je meni za mojo sedaj dajčo soprogo Ivan Hoff a sladni izvleček priporočal kot najboljši in najradikalnejše sredstvo (naročba). (584—3)

Dr. med. Chas F. Turnbull,

asistentni zdravnik profesorja Jeffersona v medicinskem kolegiju v Filadelfiji.

Glavne zaloge:

Ljubljana: Peter Lassnik; Kranj: Fran Dolenc; dalje: Postojna: Doxat & Dietrich; Kočevje: Edvard Hofmann; Idrija: Fran Kos; Rudolfovo: Dom. Rizzoli, lekarna; Ribnica: Janez Pauser; Zagreb: C. Arazim Salvatorjeva lekarna, nadbiskupska lekarna, lekarna usmiljenih bratov; Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarni; Reka: G. Catti, lekarna, Fr. Jechel, N. Pavačić, drogueriji; Gorica: G. Crstofoletti, dvorna lekarna; Celovec: W. Thurnwald, lekarna; Maribor: W. König, lekarna, F. P. Holasek; Tržič: J. Raitharek; Pulj: G. B. Wassermann; Ptuj: J. Kasimir; Trst: F. S. Prinz Seravallo, Zanetti, lekarni; Beljak: F. Scholz, dr. Kumpf-ovi dediči, lekarni; Zader: Chr. Mozocco, N. Androvice, lekarni.

60 visokih odlikovanj

Hiša

s kosovi zemlje v jako živahnem trgu na **Spodnjem Štajerskem**, kjer je železniška postaja in sedež okrajnega sodišča,

proda se

iz proste roke. Hiša je v sredi trga na solnčnej strani, jednonadstropna, solidno zidana, ter ima veliko prodajalnico in jedno nadstropje visoko gospodarsko poslopje, kleti in hlev, v njej sedaj dobro obstoji prodajalnica z mešanim blagom in usnjem; pripravna je posebno za kako potniško gostilno, kakor tudi za vsako drugo podjetje. —

Kaj več pove neposrednim kupcem

(28—2)

Urbaček, Burggasse Nr. 7, v Mariboru.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.